

Р Е Ш Е Н И Е
№ 187

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр.Перник, 30 юли, 2013 год.

Административен съд – Перник, в публично заседание на седемнадесети юли две хиляди и тринадесета година в касационен състав

Председател : Стефан Станчев
Членове: Емилия Иванова
Слава Г.

при секретаря А.М.*** и в присъствието на прокурора Цветков, като разгледа докладваното от съдията СТАНЧЕВ к.н.а.х.д. № 187 по описа за 2013 година на Административен Съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Директора на Дирекция “Инспекция по труда – Софийска област обжалва с касационна жалба решението на РС Радомир, постановено по н.а.х. дело № 126/13 г., с което е отменено НП № 23-2306318/14.1.2013 г. С това НП на ЕТ “К.Д.Н.***” на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 3 от КТ е било наложена административно наказание – имуществена санкция в размер на 5000 лева, за извършено нарушение на чл. 61, ал. 1 във вр. чл. 1, ал. 2 от КТ.

В касационната жалба се развиват оплаквания за наличието на касационни основания – неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Иска се отмяна на обжалваното съдебно решение, постановено от РС и да се постанови друго, с което да се потвърди издаденото срещу едноличния търговец НП.

Ответникът по касационната жалба, чрез процесуален представител оспорва основателността ѝ и поддържа становище, че решението на РС следва да остане в сила.

Участващият прокурор от Окр. прокуратура Перник предлага да се остави в сила обжалвания съдебен акт.

Касационен състав на Административен съд Перник, като взе предвид доводите на страните, обсъдени във връзка със съвкупната преценка на доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима – подадена в законов определения срок от засегнатата от обжалваното съдебно решение страна в производството. Разгледана по същество е основателна.

От събраните от районния съд доказателства, подробно обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение, се налага безспорният извод, че ответникът по касационната жалба е извършил описаното в АУАН и НП административно нарушение по чл. 61, ал. 1 от КТ, за което е санкциониран на основание чл. 416 , във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ с налагане на имуществена санкция в размер, близък до средния. В тази връзка неправилно районният съд е приел, въз основа на събраните гласни и писмени доказателства по делото, че към 2.X.2012г. не е било налице възникнало трудово правоотношение между св. Р. Г.*** и едноличния търговец, като за това не е било необходимо да бъде изготвен трудов договор в изискуемата от закона писмена форма, тъй като обективно свидетелката Г.*** не е имала никакви качества на работник, нает по трудово правоотношение. Този извод на съда не се споделя от касационен състав. Липсват убедителни доказателства, че изобщо се опровергават деклариранията от св. Г.*** обстоятелства отразени в саморъчно попълнената при извършване на проверката декларация по чл. 399 във вр. чл. 402 от КТ. Несъстоятелни са показанията ѝ, дадени пред въззивния съд, относно попълването на декларацията, че данните по нея са диктувани от мъжът, /актосъставителя/ който е извършвал проверката. В тази връзка – данните от декларацията съвпадат с установеното в хода на процеса, че това е първият ѝ работен ден, че е договорено непълно работно време – виж показанията на св. Ч***, че Г.*** е обслужвала клиенти и правела закуски - показанията на св. К***; показанията на св. Г.***, че по време на проверката по молба на св. Ч*** е обслужвала клиенти; издадения и приложен касов бон, който според св. К*** е пуснат от св. Г.*** дава предположение, че същата е била запозната как се работи с касов апарат, което не съвпада с твърденията, че трябвало да преценява дали ще ѝ хареса предлаганата работа. Гласните доказателствени средства – свидетелските показания на Ч*** и Г.***, обсъдени от решаващия въззивен съдебен състав дават основание да се приеме, че е имало основание да се приеме, наличието на трудово правоотношение. Това, че между Г.*** и търговеца, имало уговорка, първата евентуално да започне работа в стопанисвания търговски обект не вменява априори ангажирането на административно наказателната отговорност на последния, но установените от проверяващите физически действия, отразени в АУАН на 9.X.2012 г., извършвани от Г.*** са достатъчни да се приеме, че последната е изпълнявала трудови функции в заведението/обекта. Обратните изводи на първоинстанционния съд не се споделят напълно от настоящата инстанция, като в този смисъл са събраните гласни и писмени доказателства по делото - показанията на свидетелите, справка за регистрация на трудови договори на Р. Г.***, декларацията, попълнена със всички реквизити от Г.***. Правилно съдът е отчел презумптивната стойност на разпоредбата на чл. 416, ал. 1 от КТ, но при съпоставяне на тежестта на доказване в процеса е установено, че ответникът по касация не е в състояние да противопостави убедителни доказателства, оборващи доказателствената сила на АУАН.

На основание чл. 222, ал.1 АПК по същество на спора съдът приема, че в хода на административно наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съставеният АУАН съдържа всички изискуеми реквизити съобразно императивната разпоредба на чл. 42 ЗАНН, като нарушението е описано точно и конкретно, вкл. и обстоятелствата, при които е извършено с точната правна квалификация. Не е допуснато нарушение на императивната разпоредба на чл. 57, ал. 1 ЗАНН. АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица и административно наказващ орган съобразно заповед № 3-0011/10 г. и заповед № 0425/10 г. на изпълнителния директор на ИА "ГИТ" и при спазване на материално правните разпоредби. От обективна страна е осъществен състава на нарушението на чл. 61, ал. 1 от КТ, което законосъобразно е дало основание на административно наказващия орган да ангажира безвиновната отговорност на работодателя по чл. 414, ал. 3 КТ.

Районният съд не е извършил правилна преценка на всички събрани доказателства по делото в тяхната съвкупност, и в резултат на това неправилно е обосновал извод за липса на осъществен състав на административно нарушение.

За настоящият съдебен състав се налага убеждението, че решението на РС Радомир е неправилно и следва да се отмени.

Издаденото срещу ЕТ "К.Д.Н.***" НП е незаконосъобразно в частта, с която необосновано е определен размера на наложената санкция. Няма данни ответникът по касация да е системен нарушител за да му се налага необосновано завишен размер на имуществената санкция – 5000 лева. В тази връзка се отчита, че АНО не е съобразил правилното приложение на чл. 27 от ЗАНН. Размера на санкцията е определен в пълно противоречие с тази разпоредба и при липсата на каквито и да било мотиви. Това налага да се измени наказателното постановление, като се намали размера на санкцията, определена по чл. 414, ал. 3 от КТ до законовия минимум. Не може да се налагат такива санкции без АНО да се съобрази с изискванията на чл. 27 от ЗАНН. Няма и законова възможност да се наложи санкция при условията на чл. 28 от ЗАНН, тъй като самото нарушение не е довело до настъпване на вредоносни последици нито за работника, нито за държавните институции.

Воден от изложеното, касационен състав на Административен съд намира, че наказателното постановление следва да се измени в частта, с която е определен размер на имуществена санкция, като същата се намали на 1500 лева.

По тези съображения, съдът

Р Е Ш Е Н И Е

ОТМЕНЯ решението на Районен съд Радомир, постановено по н.а.х. дело № 126/13 г., като **ПОСТАНОВИ**

ИЗМЕНЯ наказателно постановление НП № 23-2306318/14.І.2013 г. на директор на ДИТ"СО", с което на ЕТ "К.Д.Н.***" на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, за извършено нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ, като намалява размера на санкцията на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

Решението е окончателно.

Председател:/п/

Членове: 1./п/

2. /п/